

In dankbare herinnering aan

Ger Driessen

Gerard Gunther

echtgenoot van
Els Driessen-Kerstens

25 februari 1936 te Groesbeek
15 juli 2022 te Groesbeek

Ger werd geboren in Groesbeek als de oudste zoon van Gerrit Driessen en Wilhelmina Mölders. Hij groeide op aan de Dorpsstraat 25 in Groesbeek, beter bekend als Hotel Café In De Locomotief. Ger groeide op tijdens de oorlogsjaren, een moeilijke tijd. In de oorlog had het ouderlijk huis veel schade geleden, alles moest opnieuw worden opgebouwd door de familie. Rond 1950 was het huis enigszins hersteld. Ger was toen 14 jaar jong. Onderwijs was na de oorlog ook een ding. De eerste jaren na de oorlog genoot Ger onderwijs in het Hollands Klooster en maakte de lagere school af op de Gerardus Majella. Daarna mocht Ger naar het lager voortgezet onderwijs in Nijmegen gevolgd door de Ambachtsschool. Op zijn 15e ging Ger werken als huisschilder. In die tijd was een werkweek nog 48 uur en 6 dagen. Na een week werken was hij 10 gulden rijker. Hiervoor moest hij wel 6 keer per week met de fiets naar de stad. Na 3 jaar als huisschilder ging Ger thuis in het café pension werken. Hierdoor bleef hem de militaire dienstplicht bespaard. Op 18 jarige leeftijd begon Ger als zelfstandig ondernemer en nam de zaak van zijn ouders over.

Ger wist al snel een eigen draai te geven aan de zaak. Dat trok nieuwe klanten, mensen uit de middenstand, studenten en kunstenaars, zelfs uit Nijmegen. Ger onderscheidde zich onder andere door het steevast dragen van een vlinderdas en jasje. Ger ging als één van de eersten met vrienden op vakantie naar Spanje. In het café draaide hij dan ook Jazz en Spaanse muziek. Ook maakte hij graag zelf muziek met de Seven hills skiffle group. Het café werd druk bezocht met de carnaval en de 4-daagse als jaarlijks hoogtepunt. Door de jaren heen zijn in de Gelagkamer vele vriendschappen ontstaan en gesloten voor het leven.

In De Locomotief leerde Ger ook Els kennen die daar op haar eerste dag in Groesbeek tijdens de kermis een drankje deed. Els is geboren in Dinteloord en was in Groesbeek komen wonen om daar te

werken bij de Groesbeekse tehuizen als hoofd van de keuken. Al snel was er een klik om samen verder door het leven te gaan. In december 1966 trouwde Ger en Els. Een jaar later werd hun zoon Marc geboren.

In de jaren daarna ging het snel, elke winter werd er verbouwd, nieuwe kamers gemaakt en centrale verwarming aangelegd. Het harde werken werd beloond, het hotel mocht 3 sterren gaan voeren en werd uitgebreid door de aankoop van het naastgelegen pand. Mede dankzij de kookkunsten en het organisatietalent van Els en het gastheerschap van Ger was het hotel en het café een groot succes. Vele mensen hebben er een mooie tijd beleefd, cafébezoekers, carnavalsvierders, marktkooplui, toeristen, oud-strijders, 4-daagse kwartiermakers en wandelaars. Het was een dankbare taak maar ook een zware. In een topjaar waren er 5300 overnachtingen. Eénmaal per jaar was er tijd voor een vakantie met het gezin naar Spanje, Portugal en later ook naar het Caribisch gebied en de Verenigde Staten. In 1973 richtte Ger de Heemkundekring op. Ook was hij actief lid van de Groesbeekse Airborne vrienden.

Na jarenlange plannenmakerij stemde de Gemeente Groesbeek ermee in dat op de plek van de oude Locomotief een nieuw gemeentehuis zou verrijzen. In april 1994 was de Gelagkamer voor het laatst geopend voor de stamgasten. Daarna werd de nieuwe Locomotief aan de Kerkstraat betrokken. Na bijna 40 jaar hard werken zijn Ger en Els in 1996 gestopt met de zaak, de gezondheid begon parten te spelen. Ger kon meer tijd gaan besteden aan zijn grote passie, de geschiedschrijving van Groesbeek wat heeft geresulteerd in de uitgave van ruim 18 boeken en andere publicaties.

Vanaf 2009 mocht Ger zich Opa Ger noemen. Een rol die hij met trots en plezier heeft vervuld. Ger en Juul waren graag samen. Vanaf kleins af aan gingen zij samen op pad, alles bekijken wat er in het dorp te zien was. Opa kon er altijd mooie verhalen over vertellen. Juul kon zich geen betere opa wensen en is altijd graag in de Kerkstraat.

Zoals altijd en ook nu sluit Ger af met
"Dames en Heren, het is de hoogste tijd en mooi weer".

Voor uw aanwezigheid en medeleven willen wij u hartelijk danken. Het heeft ons goed gedaan.

Els
Marc, Sonja en Juul